

*Palotai hírességek:
Horváth Mihály*

A Püspök-villa

Rákospalota híres lakója, a teológia és bölcsészeti tárgyakban kitűnő előmenetelt tanúsító tudós, Szentesen született 1802. október 20-án. Történeti irodalom terén végzett kiemelkedő munkássága okán, 1842-ben a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagjává választották. 1846-ban hatvani plébánossá, rá egy évre préposttá, majd 1848-ban Csanád megyei püspökké nevezték ki.

Életére az 1848-as események – épp úgy, mint ezen korban a magyar nemzet minden jeles emberének életére – befolyással voltak. Kossuth kormányzósága alatt vallás- és közoktatásügyi miniszterséget viselt, a Függetlenségi Nyilatkozat egyik megfogalmazója. Világos után, a vérbíróság várható halálos ítélete elől Brunszvik Teréz grófnő segítségével Lipcsébe menekült. 1851-ben „in effigie” (jelképesen) kötél általi halálra ítélték. Hosszas száműzetése alatt irodalmi munkásságának élt. Ez idő alatt adta ki máig ismert és forgatott munkáját, a *Magyarország függetlenségi harcának története* című háromkötetes monográfiát.

1865-ben hazatérésért folyamodott, azonban ekkor még nem volt szabad az érdemekben megőszült tudósnak hazája földjére lépni. 1866-ban, Eötvös József közbenjárására adatott meg számára a visszatérés.

Horváth Mihály valószínűleg közvetlen hazatérte után, 1867-ben vásárolta meg a mai Szövőgyár utca és Énekes utca találkozásánál fekvő, az 1840-es években épült Sommariva kastélyt, s lett Rákospalota állandó nyaralóvendége. Ez idő tájt írta meg *Magyarország történetét* egy hat-, majd később egy nyolckötetes változatban. 1869-től Deák-párti képviselő, 1871-től a Magyar Tudományos Akadémia igazgatósági tagja volt.

Házát, 1878. augusztus 19-én bekövetkezett halála után még sokáig „Püspök-villa”-ként emlegették.